

Publicerad 2006-08-27 20:04 av destructive

där veckan aldrig börjar

allt jag velat

säga

har jag sparat i en skål

pottpurri av

dofter

en smak för varje slag

under bältet

med din

gudomlighet

så som du släpade mina ben

efter dig

skrapade ett mönster

vi har sört för länge

lämnat sjöar av

vemod

till fiskarna

matat oss själva med

gårdagens horor

& sålt

det sista av våra

ord

med ingenting kvar att

säga

talat vi med

händerna

gestikulerar alla världens språk

för att förklara

det som

splittrar oss

så som du släpade mina ben

efter dig

skrapade ett mönster

tolv månader höst i

min gråskala

jag reser till varje
världsdel
som firar oktober
när augusti
är i ruiner

letar men finner
endast
mig själv
den jag var eller
önskat bli
aldrig den jag ÄR
bestående
är ett flyktigt ord
för att beskriva
min rotlösa
ombytlighet
ett kryphål för mig i
varje stad jag raserar

så som du släpade mina ben
efter dig
skrapade ett mönster
blöder välsignelse
för mina sju synder & dig
älskade

& dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren destructive med Poeter.se id #9304 innehar upphovsrätten